

יומא ג

דרשה: **לכפר** – אלו מעשה יום הכיפורים

<u>תירוץ לכל האפשרויות</u>	<u>דחיית האפשרות</u>	<u>אפשרות אחרת לדרשה</u>
<p>רבינא נוסח 1: <u>ימי המילואים יום הכיפורים</u> עבודת כהן גדול</p>	<p>1. לא נדע איזה כהן יעשה את העבודה? <u>קושי</u>: אפשר להפריש את כל הכהנים במשמרת</p>	<p>קרבנות</p>
	<p>2. <u>ימי המילואים יום הכיפורים</u> יש זמן מיוחד</p>	
<p>כל השאר: <u>עבודת כהן הדיוט</u></p>	<p><u>רגלים</u> יותר מפעם בשנה</p>	<p>רגלים</p>
	<p><u>רגל אחד</u> 7 ימים</p>	
<p>רבינא נוסח 2: <u>ימי המילואים יום הכיפורים</u> עבודה תחילה במקום - עבודה ראשונה שעשו בקודש הקדשים</p>	<p><u>ימי המילואים יום הכיפורים</u> הקריבו את הקרבנות ביום (השמיני)</p>	<p>רגל אחד – או בחג במצות כי תמיד נזכר ראשון ברשימת הרגלים או בחג סוכות כי יש בו הרבה מצוות שמיני עצרת</p>
	<p><u>ימי המילואים יום הכיפורים</u> אין קדושה לפניהם</p>	
<p>כל השאר: <u>אינם עבודה תחילה במקום</u></p>	<p><u>שמיני עצרת</u> יש קדושה לפניו</p>	<p>שמיני עצרת</p>
	<p><u>קושי</u>: הרי קל וחומר – יותר צריך פרישה למשהו שיש בו קדושה לפניו! <u>תירוץ 1</u>: כתוב במילואים כאשר צעה ביום הזה צוה ה' לצפת לכפר צליכט - ליום שכזה שאין בו קדושה לפניו <u>תירוץ 2</u>: טפל לסוכות ואם סוכות לא צריך פרישה, גם שמיני עצרת לא צריך פרישה ואפילו אם אומרים ששמיני עצרת רגל בפני עצמו, זה רק לעניין פז"ר קש"ב אבל עדיין נחשבה כטפל לסוכות – הוכחה מהמשנה: מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג - חוגג והולך כל הרגל כולו, ויום טוב האחרון של חג</p>	
<p><u>עצרת (שבועות)</u></p>	<p><u>ימי המילואים יום הכיפורים</u> פר אחד ואיל אחד</p>	<p>עצרת (שבועות)</p>
	<p><u>עצרת</u> פר אחד ושני אילים</p>	
<p><u>ראש השנה</u></p>	<p><u>קושי</u>: הניחא למאן דאמר יום הכפורים איל אחד הוא. אלא למאן דאמר שני אילים נינהו - מאי איכא למימר? דתניא, רבי אומר: איל אחד, הוא האמור כאן הוא האמור בחומש הפקודים. רבי אליעזר ברבי שמעון אומר: שני אילים הם, אחד האמור כאן, ואחד האמור בחומש הפקודים.</p>	<p>ראש השנה</p>
	<p><u>יום הכיפורים</u> איל אחד לחובת היום ואיל אחד למוסף</p>	
<p><u>ראש השנה</u></p>	<p>1. <u>ימי המילואים יום הכיפורים</u> פר ואיל שלו</p>	<p>ראש השנה</p>
	<p><u>קושי</u>: הניחא למי שאומר "קח לק" משלך – שהפר ואיל של מילואים היו של אהרן (ויאמר אל אהרן קח לק צלפון בקר לחטאת ואיל לצולה) אבל למי שאומר שפר ואיל של צבור, למה לא ראש השנה? <u>תירוץ</u>: המחלוקת רק בקיחות ועשיות כלליים אבל לא כשרשום במפורש שזה משלך כמו במילואים ויום הכיפורים</p>	
	<p>2. <u>ימי המילואים יום הכיפורים</u> פר לחטאת ואיל לעולה</p>	

מחלוקת בקשר לדרשה המקורית

רבי יוחנן	ר' יהושע בן לוי
<i>לצלות לכפר</i> – אלו מעשה יום הכיפורים	<i>לצלות</i> – אלו מעשה פרה <i>לכפר</i> – אלו מעשה יום הכיפורים

דרשה אחרת ללמוד פרישת כהן גדול 7 ימים	ריש לקיש – מסיני דכתיב <i>וישכן כבוד ה' אל הר סיני ויכסהו הצנן עת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מכתב ויקרא אל משה ביום השביעי</i> , מאי <i>עת ימים</i> ? זה בנה אב, שכל הנכנס במחנה שכינה - טעון פרישת ששה
קושי	והא אנן שבעה תנן!
תירוץ	מתניתין רבי יהודה בן בתירא היא, דחייש לטומאת ביתו

פ - פייס	רש"י	רבינו תם
ז - זמן	שהחיינו	שהחיינו
ר - רגל	"שמיני חג העצרת" בתפילה וברכת המזון	טעון לינה (אחרים: דוחה אבלות)
ק - קרבן	קרבן שונה משאר ימות סוכות	
ש - שיר	שיר של יום שונה – לא במוטיב שיש בסוכות	
ב - ברכה	ברכה מיוחדת שמברכים את המלך (כמו בימי שלמה)	"שמיני חג העצרת" בתפילה וברכת המזון

ויקרא פרק טז

(ג) בַּזֹּאת יָבֵא אֶהְרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפָרֹן בֶּקָר לְחֹטְאת וְאֵיל לְעֹלָה :

במדבר פרק כט

(ז) וּבַעֲשׂוֹר לַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ :
(ח) וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַה' רֵיחַ נִיחַח פֶּרֶן בֶּן בֶּקָר אֶחָד אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּגִי שְׁנָה שְׁבַעַת תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם :

